

La proposta 'Europa bull', de Jordi Oriol, guanya el premi Quim Masó i s'estrenarà al Temporada Alta 2019

Masó a pressió

Redacció
BARCELONA

Jordi Oriol sempre juga tensant les paraules. *Europa bull* resumeix l'angúnia per una realitat política que era desitjable fa unes dècades (*vull*) però que, ara rep una pressió (*bull*) que ensenya la seva part menys amable. Aquesta serà la nova producció que, sota el paraguai del premi Quim Masó, s'estrenarà al Temporada Alta de la tardor vinent, amb una dotació de 40.000 euros. L'obra també farà una breu temporada al TNC. *La vall inquietant*, d'Alejo Levis, produït per Flyhard Produccions i *L'amor (no és per a mi, va dir Medea)*, de Queralt Riera, produït per Les Antonietes han estat els projectes finalistes d'entre les 24 propostes valorades.

El projecte d'Indi Gest tracta de l'eufemisme que suposa creure encara en una Unió Europea davant la inoperància o ceguesa dels òrgans i institucions europees enfront de les injustícies que es viuen als mateixos països membres i, per la part que toca més a prop, envers la pèrdua de llibertats i manca de separació de poders dins l'Estat membre espanyol. *Europa bull* es proposa exposar de manera poètica i elegant (i amb humor) les pors i queixes com a europeus deseparats.

Membres d'Indi Gest rebent el premi. Jordi Oriol no hi va poder assistir ■ JAUME LIS

L'associació artística Indi Gest aplega bona part dels espectacles que lidera Jordi Oriol i també d'altres directores com ara Alicia

'L'empestat', l'últim treball d'Indi Gest també va ser premiat, amb el BBVA de Teatre

Gorina. El darrer muntatge propi de Jordi Oriol va ser *L'empestat*, que va fer temporada a La Seca el novembre del 2015, va ser una obra que també va rebre el premi BBVA de Teatre 2017 i que li va permetre fer una gira per Catalunya. També van aprofitar per fer una reposició a la Sala Beckett. El dramaturg, director i actor tornarà a treballar amb el músic Carles Pedragosa, construint un joc metalingüístic d'equívocs i banyant-ho amb un espai sonor suggeridor. Per a *Europa bull*, a més tindrà el

suport coreogràfic d'Anna Hierro, que també se sumará al repartiment

'Alba', aquest novembre
Dins el marc de Temporada Alta 2018, s'estrenarà *Alba*, el 16 de novembre a El Canal, el projecte guanyador del premi Quim Masó 2017. Un thriller de ciència-ficció, una història de robots que ofereixen companyia a les solituds humanes, escrit per l'escriptor i dramaturg Marc Artigau i protagonitzada per dos grans de l'escena catalana: Lluís Marco i Montse Guallar. ■

Aire lliure pel DanSAT

Per primer cop, el festival de dansa contemporània programa al carrer

J.B.
BARCELONA

El DanSAT amplia escenari. El festival, que torna al seu calendari de tardor, es farà més visible als ciutadans programant algunes accions al carrer. De fet, dissabte passat ja es va fer un pòrtic a la plaça Orfila amb Thomas Noone i Irons Skulls. Aquesta és la catorzena edició del DanSAT!, que mira de fer visibles les accions amb les companyies amb què estableix una relació estable cada dos anys. Demà, dijous, poques hores abans de l'espectacle d'inauguració, Mucab Dans convidarà a una acció interactiva al passeig de Fabra i Puig.

Sessió 3.2 proposa quatre peces breus de tres companyies. Serà la primera oportunitat de veure el treball preciós de dansa integrada a un escenari de Barcelona de *Ciclamen*, de Yurdance (una peça que ja es va veure al carrer dins del Mercè Arts del Carrer). Dinamo Danza indaguen en tres elements (la fotografia, el moviment i la música) a *Transoceànica*. I UnaiUna signen un doblat: *All inclusive*, una relació molt pròpia sobre el turisme a Mallorca, i *Dosis*, una relació de dos cosos i la societat.

Les companyies d'AlianSAT es troben la nit

Un detall de 'Molsa' ■ Y.M.

de divendres al SAT!, *Solos en companyia*. Vero Cendoya mostrarà un fragment de *Hunting for the unicorn*; Alba Barral (de la companyia de Thomas Noone) també prepara un *solo* i també, individualment, Dani Rosado i Reinaldo Ribero (de La Majara). Aquest col·lectiu, de fet, actuaran a la plaça Orfila dissabte a la tarda (*Träd*). A les 20.30 h, es convocaran companyies de dansa urbana que alternen els seus estils amb la contemporània (Aina Lanas, Julien Rossin i la cia. Om Rasa). El SAT! recupera *Molsa*, una delicada obra de moviment per a públic familiar la matinal de diumenge. És un treball de la companyia resident Thomas Noone Dance inspirat en el llibre homònim, de David Cirici, que s'havia vist a l'Espai Lliure però que no havia passat per la sala, especialitzada en teatre familiar i dansa. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Furgar en la part més fosca de l'ànima

InFaust

Companyia: Projecte Ingenu
Divendres 19 d'octubre (fins al 25 de novembre) al Teatre Akadèmia

Projecte Ingenu serveix un quadre desolador, sense un bri d'esperança. Potser per això, les interpretacions fugen de l'empatia amb el públic. No poden fer de

mirall realista. Sí que projecten la part més fosca de l'ànima. Projecte Ingenu creix i construeix el seu llenguatge, amb la dramàtica d'Anna Maria Ricart i l'espai escènic sempre suggeridor de La Closca. I un punt de vista insubornable de la direcció de Marc Chornet. Els actors, fidels i compromesos amb

aquesta manera de treballar, són un reflex d'autenticitat i generositat. Des de la lletjor i la foscor d'aquest món de Mefistòfil, el de Faust, ressona preciosa la cançó de *Margarideta, l'leva't de matí*. Tan ingènua i transparent com vulnerable i víctima dels pitjors pensaments de l'ànima.

La companyia ha essen-

cialitat el seu llenguatge. Va descartant el que és més obvi i apostant pel que és més suggeridor. Atrévint-se a entrar en paratges desconeguts. Amb la certesa que, en el seu procés d'assajos, trobaran camins per arribar al conflicte des d'un punt de vista nou. Ho van fer amb el *Romeu i Julieta*. I amb *Yer-*

ma. Sempre amb un espai que es transforma. També amb un envoltant *Vaig ser Pròsper*. Ara s'atreveixen a abordar una dramàtica fosca, la de l'home que es ven l'ànima avorrit de la seva vida sense brou. Es llença al costat més bèstia i pecaminós de la vida i no més perd l'aposta quan troba plaer en un quadre

que degrada tant la víctima com el mateix botxí.

Al Teatre Akadèmia han construït dos espais. El del darrere és el real. Més aviat solitari, fosc, aïllat, en què només es comunica a través de xarxes socials. Al davant hi ha el camp inabastable de la imaginació, de la perversió, duta a l'extrem. Del malson. ■